

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 3. De Satisfactione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

objecta libidinis, vindicta &c. esse peccata mortalia, atque ita multa huiusmodi commiserunt?

R. Et hos ordinariè non absolvendos, sed suaviter instruendos, ob hanc quidem rationem: quia dispositio eorum ut minimum est ambigua; eadem sit sententia de iis, qui mortaliter deliquerunt frequenti pollutione, quam hactenus peccato mortali non annumerârunt.

§. 3. De Satisfactione.

Quantùm ad satisfactionem olim impositam, illa rigidissima fuit, ut constat legenti antiquos Canones Pœnitentiales: flacciscente tamen caritate, rigor ille Ecclesiæ primitivæ multùm est ab Ecclesia immutatus, non tamen totaliter relaxatus. Unde P.P. Conc. Trid. hoc saluterum condunt præceptum sess. 14. cap. 3. *Debent ergò Sacerdotes Domini, quantum spiritus & prudentia suggesserit, pro qualitate criminum & Pœnitentium facultate salutare & convenientes satisfactiones injungere: nè, si fortè peccatis conniveant, & indulgentius cum pœnitentibus agant, levissima quadam opera pro gravissimis delictis injungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur. Habeant ergò præ oculis, ut satisfactio, quam imponunt, non sit tantùm ad novæ vitæ custodiam, & infirmitatis medicamentum, sed etiam ad prædictorum peccatorum vindictam, & castigationem.* Collige, quid judicandum de illis Confessariis, qui peccatoribus omnibus quantumcunque gravibus non injungunt nisi quinque Pater & Ave, vel recitationem unius Psalmi.

Ha-

Habenda igitur, juxta Rituale Romanum tit. de ordine administrandi Sacramentum Pœnitentiæ, ratio statûs, conditionis, sexûs, ætatis, & dispositionis Pœnitentis, & quantum poterit, contrarias peccatis Pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynam, libidinosi jejunia, vel alias carnis mortificationes, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia &c.

Cavendum tamen Confessariis, nè in alterum extremum declinent, nimium leves imponendo, vel nimis durum, aut austerum se Pœnitentibus exhibendo. Præstat enim parvâ Pœnitentiâ, quæ spontè assumitur, & verisimiliter adimpletur, ducere confessos ad Purgatorium, quàm cum magna non adimplenda præcipitare in infernum.

P. 1. An teneatur Pœnitens pœnitentiam rationabilem sibi impositam acceptare, & implere?
 R. Aff. Quia ut patet ex Trid. tenetur Sacerdos Pœnitenti injungere pœnitentiam; ergò Pœnitens eam tenetur acceptare, alioquin frustra foret obligatio Sacerdotis ad imponendam, si non esset obligatio Pœnitentis ad illam implendam.

2. Quando nam Pœnitentia est adimplenda?

R. Tempore à Confessario præfixo, quòd si nullum determinatum præfixerit, censebitur obligatio, ut adimpleatur primâ opportunitate.

3. Ad quid est obligatus, qui est oblitus satisfactionis sibi impositæ?

R. Quòd si posset adire eundem Confessarium, & ille recordetur satisfactionis impositæ, vel

T

pec

peccatorum confessorum, tenebitur ab illo exigere novam satisfactionem: quòd, si non possit eundem Confessarium adire, & suã culpã contigerit illa oblivio, tenebitur alteri Confessario confiteri, & novam satisfactionem exigere. Deniquè si sine culpa contigerit illa oblivio, consultum erit per modum satisfactionis aliquid injungere pro confessis peccatis, licèt non sit absolutè necessarium, maximè si Confessarius post absolutionem adjunxerit illa verba: *Passio Domini nostri Jesu Christi &c. quidquid benè feceris &c.* tunc enim bona opera subsequè habent vim injunctæ satisfactionis.

4. An satisfactio injuncta possit mutari?

¶ 1. Confessarius, cui Pœnitens sua exposuit peccata, pœnitentiam mutare potest justã subsistente causã: ille enim, qui pœnitentiam imposuit, potest eandem mutare.

¶ 2. Confessarius, cui Pœnitens confessus non est, pœnitentiam mutare non potest, nisi Pœnitens sua repetat ad minus in confuso peccata, aliàs exposita: Confessarius enim judex est, qui sicut incognitã causã sententiam ferre non potest, ita nec datam mutare.

5. An sufficiat implere pœnitentiam in statu peccati mortalis?

¶ Quamvis magis consultum videatur eam in statu gratiæ adimplere, sufficit tamen, si quovis tempore peragatur, sive homo existat in statu gratiæ, sive in statu peccati mortalis, vel
maxi-

maximè si deponat affectum peccati: in primitiva enim Ecclesia satisfactio regulariter adimplebatur ante Absolutionem, & per consequens in statu peccati mortalis frequenter.

CASUS XXI.

Quidam indiscretus Confessarius cuidam ancilla pro Sacramentali pœnitentia precipit, ut per octiduum jejunaret in pane & aqua, & per triduum abstineret ab omni verbo proferendo, & interim illa ancilla erat toto tempore domesticis curis vacatura; queritur, an talis Confessarius rectè egerit?

R. Egit imprudentissimè cum indirecta sigilli Confessionis violatione, cum ex indiscreta illa Pœnitentia in illa familia suborta sit suspicio ingens gravioris alicujus delicti.

CAPUT II.

De Casuum Reservationem, & Sigillo Confessionis.

§. I. *An reservatio graviorum criminum valida sit, & utilis?*

R. Aff. **C**onstat ex Trid. sess. 14. cap. 7. Ratio in promptu est, quia superiores Ecclesie possunt inferioribus Sacerdotibus conferre jurisdictionem ad certa peccata restrictam; & hoc valdè utile est, ut scilicet Superiores compescant suos subditos à gravioribus peccatis.

Nota, quòd quilibet Sacerdos in probabili mortis articulo à quibuscumque peccatis validè & licitè queat absolvere.